

Op weg gaan als gemeenschap rondom de Bron

(dia 1 beleidsplan en ramen)

Vanmorgen mag ik meenemen in het traject dat er tot nu is geweest rondom het gebruik en de inrichting van ons kerkgebouw.

Een en ander is begin dit jaar begonnen met een aantal praktische zorgen en opmerkingen vanuit de gemeente over ons kerkgebouw. Het is dan

Uit het beleidsplan 2017-2020:
"De Oase wil een **gemeenschap rond de Bron** zijn:
- waar de Bijbel wordt gelezen en uitgelegd
- die voedsel geeft om op adem te komen
- waar we inspiratie opdoen
- en daarna onze weg zoeken.

Voortdurende beweging
van buiten,
naar binnen,
naar buiten.

verleidelijk om die zaken even snel op te lossen, ad hoc te handelen, en dan weer over te gaan tot de orde van de dag.

In de taakgroep eredienst en in de kerkenraad bleek de opmerkingen die gemaakt werden vaak te maken hadden met een bepaalde visie op kerk-zijn en theologie. Om recht te doen aan het zoeken naar bestendigere oplossingen hebben we daarom een traject ingezet van inventarisering en eerste gedachte-ontwikkelingen naar een mogelijke

passendere invulling van ons kerkgebouw vanuit de bestaande verlangens in deze tijd.

Arie Vooijs, Jan Jonker en ondergetekende zijn trekkers geworden in dit traject.

Doel

Waarbij gaandeweg het doel werd: **de vormgeving en inrichting van de Oase nog beter te laten voldoen aan de wezenlijke eisen voor het 'van buiten - naar binnen - naar buiten'. En om dat van buitenaf ook meer zichtbaar, open, uitnodigend te maken.**

Vandaag willen we u iets presenteren van de weg die we tot nu toe zijn gegaan.

Om te beginnen zijn er begonnen met een **inventarisering van de zorgen, problemen, uitdagingen die we zoals in het huidig gebruik van onze kerk tegenkomen.** We begonnen met de kerkzaal, maar al spoedig ontdekten we dat de op- en aanmerkingen niet beperkt bleven tot de kerkzaal, maar eigenlijk het hele gebouw betroffen.

We ontdekten ook dat als we hierover met elkaar in gesprek waren emoties snel de overhand kregen en de woorden over zorgen of wensen vaak een diepe gevoel van persoonlijk geloof en verlangen weergaven. In overleg met de kerkenraad hebben we daarom een kerkarchitect in de hand genomen.

Pim van Dijk

Pim van Dijk is expert in het mogelijk maken dat de wind opnieuw gaat waaien in gebouwen. Kerkelijk architect. Met kennis van zaken op gebied van de theologie, de geloofsbeleving van gemeenschappen, maar ook met kennis van zaken op het gebied van ontwerpen, van vormgeving die kan stimuleren en in de weg staan.

Steekproef

Hij heeft **met ons en een aantal gemeenteleden een inventarisatie gedaan van de verlangens, zorgen en wensen die er zo in onze gemeente leven.** In die groep zaten zo'n 30 gemeenteleden, die we divers hebben samengesteld naar geloofsbeleving, leeftijd, lidmaatschap van de kerk etc. Een steekproef zo je kunnen zeggen.

Zij zijn dit voorjaar onder leiding van Pim door het kerkgebouw gelopen en met hem en elkaar in gesprek gegaan. Verhelderd hoe iemand met kennis van zaken en een blik van buiten accenten benoemd die ons wel opgevallen waren, maar door ons niet altijd geduid konden worden waarom ze opvielen.

Pim heeft al deze opmerkingen meegenomen in zijn onderzoeksproces. Hij heeft daarbij niet alleen de groep gemeenteleden gehoord, maar ook zelf om zich heen gekeken, zijn kennis en ervaring uit andere kerken aangewend, de theologische gedachtelijnen over kerkgebouwen in de afgelopen duwen meegenomen en de specifieke zaken in en rondom de Oase hier in Meerzicht meegenomen. Zo heeft hij ook het beleidsplan als uitgangspunt genomen.

Ramen en beleidsplan

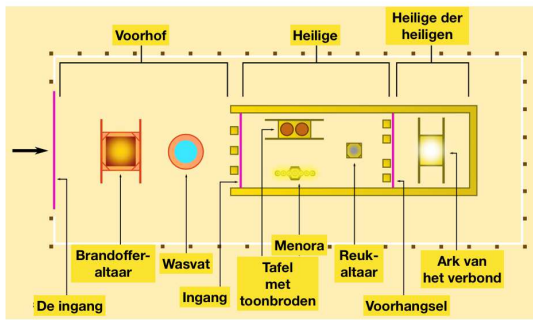
De prachtige ramen in de Oase laten zien wat verwoord is in onze missie (beleidsplan 2017-2020): "De Oase wil een gemeenschap rond de Bron zijn: een plek waar de Bijbel wordt gelezen en uitgelegd en die voedsel geeft om op adem te komen in een hectische samenleving, waar we inspiratie opdoen en daarna onze weg zoeken. We doen dat met inhoud, in vertrouwen dat er een levend Woord, is Christus de heer, onze Bron. Ook doen we dat door ruimte te geven, zodat ieder zich thuis kan voelen in onze gemeenschap."

(dia twee: tempel van Salomo)

Het gaat hierbij om een **voortdurende beweging**: We komen samen, vinden inspiratie en komen op adem en daarna zoeken we weer onze weg door de wereld. Van buiten naar binnen naar buiten. Van uit-keer naar in-keer en weer naar uit-keer...

Dit is al een **aloude bezinnings-beweging** die we terugvinden in de tabernakel en de tempel van Salomo. Maar ook in gotische kerken, of de kloosters.

Tempel van Salomo

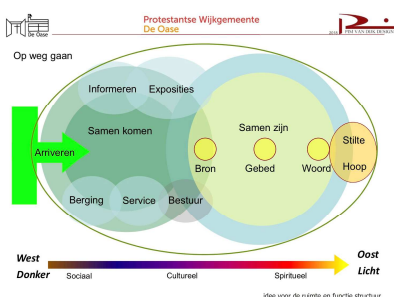
Op het voorplein gebeurt heel veel. Het bruist daar van leven en ontmoeting. Naar mate je verder naar binnengaat verandert de sfeer, wordt het stiller, de bezinning neemt toe. En uiteindelijk kom je in het heilige der heiligen, waar woorden te kort schieten en alleen maar stilte en rust heersen.

Kerkorde

In de kerkorde van de Protestantse Kerk in Nederland lezen we dat **de kerk**

gestalte is van de ene heilige apostolische en katholieke of algemene christelijke Kerk die zich, delend in de aan Israël geschonken verwachting, uitstrekt naar de komst van het Koninkrijk van God. We zien uit naar die verwachting, de komst van het Koninkrijk van God. Die hoop brengt ons samen. Een hoop die moeilijk onder woorden te brengen is, want woorden zijn te beperkend. Stilte voert daar de boventoon. Figuurlijk en letterlijk is er daarom in dit schema ruimte gemaakt voor dat alles verbindend fundament van onze geloof: de verwachting. Daar waar wij naar uitzien, daar waar de inkeer het grootst is, je het verst in de kerk bent, daar voeren stilte en hoop de boventoon. En plek waar je werkelijk jezelf mag zijn. Het heilige der heilige.

(Dia 3, de cirkels van samen-kerk-zijn)

De afgelopen tijd hebben wij vanuit die geloofshouding gekeken naar ons kerkgebouw. In het besef dat uiterlijke vormgeving de innerlijke beweging kan ondersteunen. Niet de financiën of de beperkingen waren daarbij ons raadgever, maar de gelovige beweging in en uit en in zoals boven omschreven.

Wij komen samen.... in een ruimte die voelt als een oase, waar het prettig om te verblijven. Volop ruimte om elkaar als mensen te ontmoeten. Om praktische zaken te regelen, om geïnformeerd te worden of te kijken naar de inspiratie van anderen. Begrippen als informeren, expositie, berging, service, bestuur, vormen de zijtakken van het ontmoetingsplein, de voorhof van de tempel. Openheid staat hier centraal.

Als we verder lopen, verandert de open sfeer langzaam in een heilige sfeer, die van bezinning en inkeer. We komen terecht in een twee cirkel die van vieren, lofzeggen, eerbied.

In de gemeenschap van broeders en zusters in Christus ontmoeten we elkaar bij de bron, het doopvont en realiseren wij ons zo dat we allemaal opgenomen zijn in het verbond van van God en mensen.

We trekken verder naar binnen en rondom de tafel vouwen wij de handen en realiseren we ons tekort. We mogen het neerleggen, loslaten, om weer een stap dichterbij ons verlangen te komen, geraakt te kunnen worden door het Woord van God.

We openen de bijbel, lezen en overdenken de woorden die daar staan.

We komen op adem in de stilte en hoop van ons gezamenlijk verlangen. Hier schieten woorden te kort. Stilte en hoop zijn alles, richten onze toekomst.

En duwen ons zo de weer de wereld in: op weg duwt de wereld in. We komen bij de tafel terug en vieren de maaltijd: brood en wijn, voedsel voor lichaam en geest voor onderweg als de reis uit de Oase straks weer verder gaat in Meerzicht, in de wereld. We danken en passeren weer de belofte van de Bron van ons bestaan: jij hoort erbij. Ga met Gods zegen de wereld in... Terug uit de cirkel van bezinning is er tijd voor ontmoeting, koffie, thee, vergaderingen en wat al niet meer, om diaconaal bezig te zijn, pastoraal bezig te zijn.

Is het mogelijk zo vroegen wens af, om deze beweging van buiten naar binnen en weer naar buiten, om zo gemeenschap rondom de Bron te zijn in ons kerkgebouw?

Doel is nu om de vormgeving en inrichting van de Oase nog beter te laten voldoen aan de wezenlijke eisen voor het 'van buiten - naar binnen - naar buiten'. En om dat van buitenaf ook meer zichtbaar, open, uitnodigend te maken.

En ja, wij denken dat het mogelijk is. Maar er zal nog meer werk bericht moeten worden, gedacht en gedaan. En daarbij willen we u graag vandaag prikkelen om mee te denken in dit proces.

Ik neem u daarom tot slot mee in een droom...van een open Oase, in een schets....

Die van de entree... : een open, ruime en lichte entree, waar mensen door naar binnen getrokken worden.

We hebben u nodig om verder te dromen, maar ook om dromen realiseerbaar te laten worden. O, ze te laten bijstellen, te vervangen door andere beelden....allemaal met het doel om van de Oase ene prachtige plek te maken hier in Meerzicht. In de plannen voor de mogelijke fusie komt het

woord Borging steeds weer terug. Naar ons idee is dit ene begin van borging: onze kerkgebouw, focuspunt van onze wijkgemeente, in geloof, hoop en liefde.

Er ligt in hal een intekenlijst klaar waar u uw naam op kunt schrijven. We betrekken u dan van harte bij dit proces.

op zondag 9 december na de dienst willen we met u verder praten over de praktische stappen die we samen zullen gaan nemen in dit verdere proces.

Ik kan me zo voorstellen dat dit wat bij u losmaakt...

Daarom willen we nu uw vragen/opmerkingen etc. inventariseren. Zodat die meegenomen kunnen worden in het verdere proces...